

РЕШЕНИЕ

№ 5994

гр. София, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 20.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **6081** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 64, ал. 7 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).
Образувано е по жалба на Д. Д. Д., с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] против Разпореждане от 10.05.2022г. на старши полицай Д. Ч. Я. при отдел „Специализирани полицейски сили“ (ОСПС) [населено място].
С обжалваното разпореждане, издадено на основание чл. 64 от ЗМВР на жалбоподателят е разпоредено:1.Като организатор на мероприятие съгласно ЗСММ, съгласно подадено уведомление до СО да предприеме всички необходими действия от негова страна за изтегляне на всички моторни превозни средства, паркирани в активна и аварийна пътна лента, с което са нарушили ЗДвП и създават предпоставки за ПТП;2.Да не създава предпоставки изтеглящите се МПС да блокират пътните артерии в района на провеждащото се мероприятие и по маршрута на оттегляне;3. Да не нарушава законите на Р.България. В жалбата се твърди, че разпореждането е неправилно и незаконосъобразно, поради издаването му в нарушение на установената форма и законовото съдържание на разпореждането, при неспазване на материално правния закон, административно производствените правила и целта на закона. Посочено е, че същото е издадено в противоречие с чл. 64, ал. 5, т. 3 и т. 4 от ЗМВР, т.к в него липсват фактическите и правни основания за издаването му, както и липса на разпоредителна част, с която се определят правата и задълженията, начинът и срокът за изпълнението на предписаното в разпореждането поведение на адресата на акта. Излагат се доводи, че дадените разпореждания са общи и от тях не става ясно

как лицето следва да ги изпълни. Оспорва се компетентността на органа издал разпореждането.

В проведеното съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован не се явява, представлява се от адв.А., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък.

Ответникът, старши полицаи Д. Ч. Я. при ОСПС [населено място], редовно призован, не се явява, представлява се от юрк.П., която оспорва жалбата. Представя удостоверение за компетентност на ответника. Поддържа аргументи, че разпореждането е издадено от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при наличие на основание за неговото издаване. Представя подробни писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

След като прецени твърденията на страните и събрания по делото доказателствен материал, Административен съд София град намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна и в съответствие с изискванията за форма и реквизити, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е Разпореждане от 10.05.2022 г. на старши полицаи Д. Ч. Я. при отдел „Специализирани полицейски сили“ (ОСПС) [населено място], с което жалбоподателят е задължен: 1.Като организатор на мероприятие съгласно ЗСММ, съгласно подадено уведомление до СО, да предприеме всички необходими действия от негова страна за изтегляне на всички моторни превозни средства, паркирани в активна и аварийна пътна лента, с което са нарушили ЗДвП и създават предпоставки за ПТП 2.Да не създава предпоставки изтеглящите се МПС да блокират пътните артерии в района на провеждащото се мероприятие и по маршрута на оттегляне и 3. Да не нарушава законите на Р.България. От събраните по делото доказателства се установява, че разпореждането е издадено във връзка с план-разстановка с рег.№ 513р-41342/09.05.2022г. на силите и средствата от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) за обезпечаване на сигурността, осигуряване и организацията преди, по време и след приключване на протестно мероприятие на автомобилните превозвачи на 10.05.2022г. на територията на столицата.

По делото е представена докладна записка от 10.05.2022г., съставена от старши полицаи Д. Ч. Я., с рег. № 464р-7200 от дата 16.05.2022г. по описа на СДВР, отдел „Специализирани полицейски сили“. В същата е посочено, че за времето от 06,30ч. до 22.00ч., същият е назначен за старши на П.-462, съвместно с други служебни лица. В 07.30ч. във връзка с план-разстановка с рег.№ 513р-41342/09.05.2022г. са заели охраната на [улица]в района на 7-ми -11-и километър между [улица]и И. Е. Център, с посока на движение към център С., където се е очаквало събиране на товарни автомобили и автобуси, с протест на превозвачи. Около 11,30 ч. в посочения район са се събрали около 20 автобуса, които са паркирали в аварийната (бус) лента посока център С.. В последствие около 4-5 автобуса от паркиралите се насочили към района на бул. Ц. шосе между Околовръстен път и ул. Д. П.. На същото място са се намирали около 100 товарни автомобили. На служебните лица, в това число и на старши

полицай Д. Ч. Я., е разпоредено от инспектор С. Ц. да съпроводят автобусите и да се позиционират в началото на протеста. В докладната е посочено, че всички 20 автобуса и 100 товарни камиона са паркирали в аварийната (бус) лента и активната лента с посока на движение център С., с което са затруднявали движението на други участници в него и са създавали предпоставки за ПТП. Около 20.00ч. са установени три лица, представили се за организатори на мероприятиято, в това число и жалбоподателя. Посочено е, че по разпореждане на комисар П. П. на трите лица, организатори на протеста, са съставени писмени разпореждания по чл.64 от ЗМВР. Разпореждането е връчено на Д. на датата на постановяването му-10.05.2022г.

При тези данни съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК вр. чл. 64, ал. 7 от ЗМВР 14-дневен срок, от лице, на което е вменено задължение и в този смисъл са засегнати по неблагоприятен начин неговите права и интереси, пред компетентния съд, поради което е процесуално допустима.

По същество е основателна.

Разпореждането е издадено на основание чл. 64 от ЗМВР, съгласно която, полицейските органи могат да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции. Разпорежданията се издават писмено. В чл. 64, ал. 5 ЗМВР е регламентирано задължителното реквизитно съдържание на издаденото в писмена форма Разпореждане. В този случай то следва да съдържа в условията на кумулативност следните реквизити: 1. наименование на органа, който го издава; 2. адресат на разпореждането; 3. фактически и правни основания за издаване; 4. разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението; 5. пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва; 6. дата на издаване и подпис на лицето, издало разпореждането, с означаване на длъжността му.

Оспореното Разпореждане е издадено от компетентен административен орган по смисъла на чл. 64, ал. 1 от ЗМВР, доколкото по делото е представено удостоверение рег. № 513р-73506/05/08.2022г. от СДВР, от което е видно, че Д. Ч. Я. е назначен на длъжност старши полицай в 02 група на 04 сектор към отдел „Специализирани полицейски сили“ при СДВР. Следователно, актът е издаден от компетентен орган, тъй като по делото с надлежни доказателства е установено, че издателят на Разпореждането е полицейски орган по смисъла на чл. 64, ал. 1 вр. чл. 57, ал. 1 вр. чл. 6, ал. 1, т. 1, 3, 7 и 8 от ЗМВР, притежаващ правомощието да издава разпореждане във връзка с дейностите, разписани в чл. 8, чл. 9 и чл. 10 от ЗМВР.

Настоящият съдебен състав намира, че процесното Разпореждане е издадено в изискуемата от чл. 64, ал. 1, изр. 2 от ЗМВР писмена форма, но не съдържа всички изискуеми реквизити съгласно чл. 64, ал. 5 от ЗМВР. Относно изискуемите съгласно т. 3 на чл. 64, ал. 5 от ЗМВР фактически и правни основания за издаване на разпореждането следва да се посочи, че в процесното Разпореждане като правно основание е посочена разпоредбата на чл. 64 от ЗМВР, посочен е издател на разпореждането, адресат и разпоредителна част - какво следва да се извърши, но фактическо основание за издаване на разпореждането изобщо не е посочено. Не е дори упоменато в каква връзка се дава това разпореждане, на какво фактическо основание, във връзка с какви настъпили обстоятелства, защо се дава именно на жалбоподателя, в какво качество. Не става ясно от самото разпореждане, за кои

автомобили става въпрос, не е индивидуализирано по никакъв начин на кое място са паркирани въпросните автомобили. Такива мотиви не се съдържат и в друг документ, изхождащ от органа, издал разпореждането, към които да е направено препращане в оспореното разпореждане, които да налагат издаването на разпореждане в постановения смисъл. В представената по делото административна преписка не се съдържат и доказателства, обосноваващи връзката на жалбоподателя с протестното шествие, още повече, че представената докладна записка е съставена във връзка с издадените вече разпореждания.

Излагането на фактическите основания в административния акт е от съществено значение, тъй като само по този начин както лицето, спрямо което е насочено разпореждането, така и съдът при осъществяване на съдебен контрол за законосъобразност, могат да установят кои са конкретните факти, въз основа на които полицейският орган е счел, че следва да упражни предоставените му властнически правомощия. Именно изложените в административния акт факти очертават и предмета на доказване. При издаването на оспореното разпореждане, съгласно чл. 64, ал. 5, т. 3 от ЗМВР, административният орган е бил длъжен да посочи както правните, така и фактическите основания за издаването му, което в случая не е сторил. Липсата на мотиви винаги съставлява съществено процесуално нарушение, което опорочава в съществена степен издадения административен акт, тъй като лишава съда от възможността да осъществи проверка на неговата правилност, а този факт сам по себе си е достатъчен разпореждането да се отмени като незаконосъобразно, без спора да се разглежда по същество. Макар по делото да са приложени други писмени доказателства, от които се изяснява фактическата обстановка по случая, съдът намира, че те не могат да компенсират липсата на мотиви, тъй като административният орган не е посочил същите в разпореждането, поради което не може да се приложи тълкуването на закона, дадено с Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС на Република България и се преодолее липсата на мотиви в издадения акт, което от друга страна не може да бъде сторено едва в хода на развилото се съдебно производство. Поради това не може да се направи извод за конкретно поведение на жалбоподателя, обосноваващо издаването на разпореждане по чл. 64 от ЗМВР за прекратяване на някакви и то противоправни негови действия.

Излагането на фактически и правни основания в административния акт е от съществено значение, тъй като само по този начин, както лицето, спрямо когото е насочено разпореждането, така и съдът, при осъществяване на съдебен контрол за законосъобразност, могат да установят кои са конкретните факти, въз основа на които полицейският орган е счел, че следва да упражни предоставените му властнически правомощия.

Оспореното Разпореждане не съдържа и ясна разпоредителна част съобразно изискванията на чл. 64, ал. 5, т. 4 от ЗМВР - съдържа задължения на адресата, но не съдържа начин и срок за изпълнението им. Не е ясно и на какво основание именно жалбоподателят е адресат на процесното разпореждане съгласно чл. 64, ал. 5, т. 2 от ЗМВР, доколкото не е ясно индивидуализирано кои точно моторни превозни средства, паркирали в активна и аварийна пътна лента следва да бъдат изтеглени, къде точно се намират същите, кои правила на ЗДВП са нарушили и по какъв начин създават предпоставки за ПТП. По отношение на втората част от разпореждането също не е става ясно какво точно е разпоредено на лицето-липсва конкретика за кои автомобили и за кои пътни артерии не следва да се създават предпоставки за блокиране.

Общото посочване в оспорения акт - да не бъдат нарушавани законите на Република България, не дават яснота, нито за адресата какво точно поведение трябва да има, нито съда има възможност да проследи какво точно и кога е следвало да бъде спазено. Няма данни също така оспорващият, да е създал предпоставки за ПТП, като и за това не са му дадени конкретни разпореждания, какво точно поведение не следва да има, респ. следва да има, за да не създава предпоставки за ПТП. В случая в разпореждането не са описани конкретни обстоятелства, които да са се случили, за да бъдат същите основание административният орган да издаде съответното разпореждане, а в следствие тези обстоятелства да бъдат проверени от съда.

Същевременно, предвид вида на обжалвания административен акт, необходимо е дадените разпореждания да са точни, ясни, конкретни, по начин да е ясно на лицето към което са отправени какви точно действия следва да предприеме или да се въздържи, да е посочен начина на изпълнението им и срока за това. Това е така поради факта, че неизпълнението на същите влече след себе си ангажирането на административно- наказателна отговорност на нарушилото ги лице по реда на чл. 257 от ЗМВР. В разпореждането не е визиран нито начина, нито срока на изпълнението на дадените с него указания, което е задължително съгласно нормата на чл. 64, ал. 5, т. 4 от ЗМВР. Липсата на ясни, конкретни и обосновани мотиви обаче за издаване на оспореното разпореждане пречат за проверката на съда за материална законосъобразност на разпореждането и за съответствие на същото с целта на закона.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателят следва да се присъдят сторените разноски за държавна такса в размер на 10 лв. Неоснователно е възражението на ответника по чл.78, ал.5 ГПК за прекомерност на заплатеното в брой съгласно договор за правна помощ от 23.05.2022 г. адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв. Същото се доближава до минимума от 400 лв. по чл.8, ал.3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и съответства на фактическата и правна сложност на спора.

Мотивиран от горното, Административен съд София град, първо отделение 4 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Д. Д., с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] Разпореждане от 10.05.2022г. на старши полицай Д. Ч. Я. при отдел „Специализирани полицейски сили“ (ОСПС) - СДВР [населено място].

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. Д. Д., с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], жк Л., [жилищен адрес] сторените в производството разноски общо в размер на 610 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: